

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/77/2016
Identifikačné číslo spisu: 4108213385
Dátum vydania rozhodnutia: 12.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4108213385.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v sporovej veci žalobcu: S. S. V., K. XX, G. G., zastúpeného AK Balara, s.r.o., Košická 5590/56, Bratislava, IČO: 36 858 528, za účasti vedľajšieho účastníka: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, proti žalovanému: LMK, spol. s r.o., Petzwalova 42, Nitra, IČO: 34 128 026, zastúpenému advokátom Mgr. Martinom Jánskym, Štúrova 13, Nitra, o zaplatenie 1.019,90 Eur s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12. apríla 2016, č. k. 15Cob/127/2015-310, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra rozsudkom z 21.10.2011, č. k. 34Cb/62/2009-236 zamietol žalobu, doručení súdu 21. mája 2008, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 30.725,50 Sk (1.019,90 Eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,75 % ročne od 20.2.2008 do zaplatenia, titulom zaplatenia za poskytnuté služby právnej pomoci.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že strany sporu uzatvorili zmluvu o poskytnutí právnych služieb v ústnej forme, na základe ktorej žalobca zastupoval, ako advokát, žalovaného v súdnom konaní, vedenom na Okresnom súde v Nitre, pod sp. zn. 18C/61/2001. Dňa 17.12.2007 žalobca oznámil žalovanému, že odstupuje od zmluvy o poskytovaní právnych služieb, vypovedal plnomocenstvo udelené mu na zastupovanie v tomto konaní a dňa 5.2.2008 vystavil žalovanému faktúru č. 2008004 na zaplatenie odmeny za poskytnuté právne služby vo výške tarifnej odmeny podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., na sumu 30.725,50 Sk. Žalovaný uplatnil v konaní započítanie, sumu 54.603,57 Sk, ako obranu v zmysle § 98 O. s. p., a to do výšky žalovaného nároku žalobcom, uplatnenú titulom náhrady škody, ktorú podľa žalovaného, žalobca spôsobil tým, že porušil svoju povinnosť podľa ustanovenia § 18 zák.

č. 586/2003 Z. z., keď prekročil svoju kompetenciu. V konaní na Okresnom súde Nitra, sp. zn. 8C/47/2006, žalovaný poveril žalobcu vymáhaním pohľadávky vo výške 141.218,- Sk vrátane príslušenstva pozostávajúceho z trov konania, trov právneho zastúpenia a zákonných úrokov z omeškania. K úhrade vymáhanej istiny vo výške 141.218,- Sk došlo dňa 26.4.2007. Podľa tvrdenia žalovaného žalobca uzatvoril dňa 26.4.2007 s protistranou dohodu o urovaní, v ktorej sa v rozpore so záujmami žalovaného vzdal zákonných úrokov z omeškania, čím porušil svoju povinnosť, prekročil svoju kompetenciu a spôsobil žalovanému škodu.

3. Ďalej uviedol, že úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú advokátom v súvislosti s výkonom advokácie vychádza zo zodpovednosti bez zreteľa na zavinenie (z tzv. objektívnej zodpovednosti) a je založená na súčasnom splnení predpokladov, ktorými sú výkon advokácie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi výkonom advokácie a vznikom škody. Podmienku, že výkon advokácie nebol advokátom urobený riadne, súd posudzoval z hľadiska ustanovenia § 18 ods. 1, 2 zák. č. 586/2003 Z. z. Poukázal na to, že škodou je mienená ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi. Ušlý zisk je v podstate ušlým majetkovým prospechom a spočíva v nenastatom zväčšení (rozmnožení) majetku poškodeného, ktoré by bolo možné - pokiaľ by nebolo škodnej udalosti - dôvodne očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak vznikla škoda následkom výkonu advokácie.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že pri podpísaní dohody o urovaní dňa 26.4.2007 v konaní vedenom na Okresnom súde v Nitre, sp. zn. 8C/47/2006 žalobca prekročil rozsah plnej moci udelenej mu žalovaným, návrh predmetnej dohody žalobca s nikým nekonzultoval. Podpísaním dohody o urovaní nedostatočne chránil záujmy žalovaného ako svojho klienta, neriadil sa jeho pokynmi a takýmto konaním porušil svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu so žalovaným a naplnil tak jeden zo zákonných predpokladov zodpovednosti za škodu. Výkon advokácie nebol realizovaný riadne, škoda vznikla následkom výkonu advokácie a tým je naplnený ďalší predpoklad zodpovednosti za škodu - príčinná súvislosť medzi škodou a výkonom advokácie. Žalovanému uvedeným konaním žalobcu bola spôsobená škoda vo výške 54.630,57 Sk, ktorá predstavuje úroky z omeškania, ktorých uzatvorením dohody o urovaní dňa 26.4.2007 sa právny zástupca žalovaného, teraz žalobca, vzdal v rozpore s pokynmi žalovaného a znemožnil tak žalovanému v rámci ďalšieho uplatniť si v konaní svoj zákonný nárok spočívajúci v úrokoch z omeškania.

5. Skonštatoval, že aplikácia ustanovenia § 384 ods. 1 Obchodného zákonníka, prevenčná povinnosť žalobcu, pri zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone advokácie neprichádza do úvahy, vzhľadom k obsahu záväzkového vzťahu medzi stranami, kde žalobca mal poskytovať právne služby žalovanému ako laikovi. Nie je zrejmé, podľa súdu prvej inštancie, akým spôsobom mal žalovaný splniť túto prevenčnú povinnosť a zabrániť tak vzniku škody.

6. O trovách konania súd odkázal na rozhodnutie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 151 ods. 3 O. s. p..

7. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov nesprávneho právneho posúdenia veci (vzniku škody) a z dôvodu nepreskúmateľnosti rozsudku. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa. V odvolaní žalobca okrem právnej argumentácie, ktorú preniesol v žalobe a počas súdneho konania uviedol, že žalovaný by úroky z omeškania od svojho dlžníka nedostal v prípade, ak je jeho dlžník nemajetný, v takom prípade neexistuje príčinná súvislosť medzi porušením zmluvnej povinnosti zo strany žalobcu a vznikom údajnej škody. Namietol, že súd sa s touto námietkou, ako aj so samotnou existenciou príčinnej súvislosti ako predpokladu priznania práva na náhradu škody nezaoberal. Ďalej namietol, že účastníkom dohody o urovaní bol len Ing. U. a nie spoločnosť TOPCONSULT s.r.o., preto nič nebránilo žalovanému uplatniť si právo na úroky z omeškania voči spoločnosti TOPCONSULT s.r.o. Poukázal na to, že domnelý dlžník žalovaného F. U. neuznal záväzok, prijal peniaze od tretieho subjektu určené pôvodne žalovanému ako sprostredkovateľ. Podľa žalobcu konanie sprostredkovateľa F. U. neznamenalo zánik pohľadávky žalovaného voči spoločnosti TOPCONSULT s.r.o. Ďalej poukázal na to, že žalovaný mohol kontaktovať svojho dlžníka bezodkladne potom, ako sa

dozvedel o prekročení splnomocnenia žalobcom a upozornil ho, že daná dohoda bola uzavretá žalobcom nad rámec právomocí žalobcu.

8. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, v poradí druhým rozsudkom z 12. apríla 2016, č. k. 15Cob/127/2015-310 opätovne potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a vyslovil, že o náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie.

9. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku a správnosťou jeho dôvodov, nakoľko prvostupňový súd vo veci dostatočne zistil skutkový stav a vykonal potrebné dokazovanie, podľa ktorého bola preukázaná zodpovednosť žalobcu za spôsobenú škodu žalovanému.

10. Odvolací súd mal za to, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa sa tento dostatočne vysporiadal s dôvodnosťou obrany žalovaného a preto odvolací súd považoval jeho rozhodnutie za vecne správne.

11. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, v intenciách predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia dovolacieho súdu, poukázal na to, že zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie je objektívnou zodpovednosťou, teda zodpovednosťou bez ohľadu na zavinenie a teda nie je dôležité, či ju advokát spôsobil úmyselne alebo z nedbanlivosti. Táto zodpovednosť je založená na splnení predpokladov, ktorými sú výkon advokácie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi výkonom advokácie a vznikom škody. Ak advokát ako splnomocnenec prekročí svoje oprávnenie z plnomocnenstva alebo ak koná za iného bez plnomocnenstva ide o konania, ktorým porušuje svoju povinnosť splnomocnenca vyplývajúcu z dohody o plnomocnenstve a porušuje tak aj povinnosti advokáta vyplývajúce zo zákona o advokácii. V takom prípade nie je možné vylúčiť vznik jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú splnomocniteľovi. Existencia príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou na strane klienta a konaním, či opomenutím advokáta môže byť daná iba vtedy, ak práve konanie, či opomenutie advokáta je tou okolnosťou, bez existencie ktorej by k vzniku škody nedošlo. Žalobca v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/47/2006, v ktorom zastupoval žalovaného, uzavrel s dlžníkom žalovaného dohodu o urovaní, ktorou jeho klientovi, žalovanému vznikla preukázaná škoda, v nevyplatených úrokoch z omeškania v sume 1.812,51 Eur, čím boli preukázané podmienky jeho objektívnej zodpovednosti a to výkon advokácie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi výkonom advokácie a vznikom škody. Späťvzatím žaloby, v konaní sp. zn. 8C/47/2006 a súčasne zaplatením istiny došlo ku skutočnosti, že spoločnosť TOP CONSULT v predmetnom konaní prestala byť pasívne vecne legitimovaná. Žalovaný preto nemohol považovať úhradu úrokov z omeškania od tejto obchodnej spoločnosti. Odvrátenie hroziacej škody v tejto súvislosti, vymáhaním úrokov z omeškania od spoločnosti TOP CONSULT s.r.o. nemožno považovať za dôvodné a teda aj odvolací dôvod žalobcu s poukazom na § 384 ods. 1 Obch. zák. odvolací súd považoval za nedôvodný.

12. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorým sa domáhal zrušenia rozsudku odvolacieho súdu aj rozsudku súdu prvého stupňa a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo zmeny rozsudku tak, že súd zaviazal žalovaného na plnenie v rozsahu uplatnenom žalobcom žalobou a na náhradu trov súdneho konania žalobcu. Žalobca prípustnosť dovolania odôvodnil porušením ust. § 420 písm. f) C. s. p. z dôvodu, že v konaní súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nesprávny procesný postup odvolacieho súdu spočíva v skutočnosti, že odvolací súd rozhodol bez toho, aby sa opätovne vysporiadal s väčšinou námietok žalobcu. Odvolací súd v napadnutom rozhodnutí neodstránil vady, ktoré jeho predchádzajúcemu rozhodnutiu vytkol dovolací súd. Podľa dovolateľa napadnuté rozhodnutie sa snaží budiť dojem toho, že sa odvolací súd vysporiadal s argumentáciou žalobcu. Odôvodneniu napadnutého rozhodnutia chýbajú prvky logiky a žalobca sa na jeho základe môže len dohadovať, aké právne normy odvolací súd aplikoval.

13. Dovolateľ poukázal na to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie neodôvodnil a nevysporiadal sa s námietkami vznesenými žalobcom. Konkrétne šlo o námietku, že žalovaný nepreukázal existenciu predpokladov priznania práva na náhradu škody (protiprávneho konania, vzniku škody a príčinnej

súvislosti). Rozhodnutie odvolacieho súdu obsahuje náznaky snahy o odstránenie väd vytknutých predchádzajúcemu rozsudku odvolacieho súdu dovolacím súdom. Obsahuje jeden a pol odseku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Ani nie tak rozsah odôvodnenia, ako obsah tohto jeden a pol odseku, nemožno podľa dovolateľa považovať za riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia. V ďalšom sa zaoberá jednotlivými predpokladmi priznania práva na náhradu škody a ako tieto posúdili sudy.

14. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu písomne vyjadril podaním zo dňa 22.11.2016. Navrhol dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietnuť a uplatnil si náhradu trov dovolacieho konania. Vo vyjadrení uviedol, že dôvody v dovolaní uvedené, okrem ich irelevantnosti, až zavádzaniu, nespĺňajú žiaden z dovolacích dôvodov, a to ani dôvod uvedený v ustanovení § 420 písm. f) C. s. p. Viaceré námietky žalobcu sú nekonkrétne, bez pointy, bez vysvetlenie toho, čím alebo akým spôsobom mal postup súdov predstavovať zásah a/alebo obmedzenie jeho procesných práv a práva na spravodlivý proces. Žalovaný má za to, že sa sudy obidvoch stupňov zaoberali a vysporiadali so všetkými pre rozhodnutie podstatnými skutočnosťami, objasňujúcimi skutkový a právny základ rozhodnutia. Poukázal na to, že závery žalobcu, na ktorých stavia svoju obranu, (1. žalovaný nemal právo na zaplatenie istiny voči spoločnosti TOP CONSULT, 2. spoločnosť TOP CONSULT je majetná, tzn. schopná uhradiť úroky, 3. žalovaný nemal právo na zaplatenie istiny a úrokov z omeškania voči F. U., 4. F. U. je nemajetný), nemajú nič spoločné s právnym posúdením veci a sú podľa názoru žalovaného irelevantnými, k veci nič hovoriacimi konštrukciami žalobcu. V ďalšom zopakoval podstatu vzťahu žalovaného a spoločnosti TOP CONSULT, resp. Ing U..

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolacích (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (§ 427 ods. 1 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmala najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

16. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol C. s. p. v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa C. s. p. nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013).

17. Právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritómym rozhodnutím) musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

18. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj nová právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

19. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo

konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

21. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C. s. p. alebo § 421 C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

22. Žalobca prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

23. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

24. Dovolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný a že ním namietaná okolnosť zakladá vadu zmätočnosti. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality odôvodnenia) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila (len) tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci. Vada tejto povahy nebola považovaná za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania (I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016). Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá „inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.“, zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku" tak, ako to bolo v prípade predchádzajúceho zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní žalovaného podaného z dôvodu uplatneného podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/, za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Dovolací súd poukazuje na to, že zmeny v právnej úprave dovolania a odvolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa nedotkli podstaty a zmyslu tohto stanoviska; vzhľadom na to treba toto stanovisko považovať za aktuálne a pre súdnu prax použiteľné aj po uvedenom dni.

25. V danom prípade, po odstránení vád, pre ktoré bolo predchádzajúce rozhodnutie odvolacieho súdu

zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, rozhodnutie odvolacieho súdu už nemožno považovať za rozhodnutie súdu neobsahujúce vôbec žiadne odôvodnenie, alebo rozhodnutie a konanie s výskytom „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne, že došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“. V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú splnomocniteľovi ako aj nemožnosti vylúčiť vznik zodpovednosti za škodu (§ 18 ods. 1, 2, § 26 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z. z., § 384 ods. 1 Obchod. Zák.). Stručne vysvetlil existenciu škody v podobe ušlého zisku, „teda to, čo ušlo splnomocniteľovi nekonaním splnomocnenca v zmysle dohody o plnomocenstve“ a existenciu príčinnej súvislosti ako aj namietanej možnosti odvrátenia hroziacej škody vymáhaním úrokov z omeškania od spoločnosti TOP CONSULT s.r.o. Z uvedeného je zrejmé, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu má náležitosti v zmysle § 393 C. s. p. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky z dôvodov vyššie uvedených dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je procesne neprípustné a vzhľadom na to dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

27. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.